

Berg: Jeg forstaaer ikke, hvorledes det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) kan sætte mine Bemærkninger i Forbindelse med Finantsbevillingen for 1887-88 eller vor Behandling deraf. Det ærede Medlem gif udenom det af mig fremsatte Faktum, at for de to Finantsaar 1885-86 og 1886-87 foreligger ikke en eneste lovlig Bevilling, og at der i disse to Finantsaar vil udgaa af Statskassen uden lovlig Bevilling maasse 110 à 120 Mill. Men naar disse have kunnet udgaa af Statskassen, hvorfor have vi da faaet Lov til her at behandle en lille Procentdel af det Beløb, man har anvendt i disse to Aar? Denne Fremstilling af Kjendsgjerningen lod det ærede Medlem staa urørt, og jeg tror, han gjorde Mlogt derti. Det har forundret mig ved Forelæggelsen, at man vilde vise Folkethinget den Opmærksomhed mulig at faae Leilighed til at sige Ja til en lille Del deraf, uden at man iøvrigt i denne Periode har brudt sig om vets Nei. Det ærede Medlem er særdeles uenig med mig i Betragtningen af, at f. Ex. Arbeider, der kun solidt kunne udføres om Sommeren, ikke bør henlægges til om Vinteren. Spørg f. Ex. en Murmester, om det er meget forstandigt at opføre en Bygning i Frostveir i Stedet for at henlægge dens Opførelse til den Tid, hvor Murene kunne tørres, og dette Exempel kan forøges med mange. Det ærede Medlem maa ikke betvivle, at Valget af Aars-tiden for Veirfættets Skyld er overordentlig nødvendig for flere Arbeiders Vedkommende. Derimod giver jeg det ærede Medlem Ret i, og jeg har aldrig bemærket noget Andet, at Regjeringen, naar den har sit lovlig vedtagne Budget, nøie bør overveie, hvilke Arbeider der hensigtsmæssigst og tilfredsstillende kunne udføres i Winterhalvaaret, og hvilke om Sommeren, og ogsaa for at foredele Arbeidstiden mellem sine faste og andre tilfældige Arbeidere. Derom kan der ikke være Tvivl. At det er dyrere at udføre Arbeidet slet, naar det er daarligt Veir, end godt Arbeide under gode Veirforhold, tror jeg er erkjendt af alle. Iøvrigt skal jeg med Hensyn til dette specielle Forslags Behandling gjentage, at den skal jeg ikke komme nærmere ind paa.

Sagd: Kun med Hensyn til den af den ærede sidste Taler fremsatte Forundring over, at der her er givet Folkethinget Leilighed til at udtale sig over Udgifter til et Beløb af 3 Millioner Kroner, medens derimod den for indeværende Aar gjældende

Finantslov ligesom ogsaa Finantsloven for det foregaaende Aar ikke ere bleve vedtagne af Folkethinget, skal jeg bemærke, at naar man tør gaa ud fra den Forudsætning, at Regjeringen i de Summer, som ere optagne paa de to nævnte Finantslove, har væsentlig ladet sig bestemme af, hvad Statens Fornødenheder krævede, da er jo det Lovforslag, der her er forelagt, ikke begrundet derpaa. Det Lovforslag, der her er forelagt, tager nærmest Hensyn til at afhjælpe den Nød, som er til Stede hos en Del af Befolkningen; altsaa, som det udtrykkelig er fremhævet baade af den høitærede Minister og af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), er det ikke selve Nødvendigheden af disse Arbeiders Udførelse i nærværende Dieblit, der skulde begrunde Vedtagelsen af Lovforslaget, men Døstfælligheden af at komme de Arbeidsløse til Hjælp. Det er altsaa et Spørgsmaal, der ikke kan motiveres eller begrundes af Statens nødvendige Krav, men af humane Hensyn til Medborgere, og da er det dog fuldstændig i sin Orden, at Regjeringen forelægger Spørgsmaal af denne Bestaffenhed for Folkerepræsentationen, for at den selv kan give sin Billigelse af, at der anvendes Udgifter, der ikke i dette Dieblit nødvendig fordres til Statens Behov, men at de anvendes alligevel for at hjælpe paa den stedfindende Nød. Naar den ærede Rigsdagsmand fremkom med den Bemærkning, at mangfoldige af disse Arbeider dog i Statens Interesse med størst Fordel allensjals i økonomisk Henseende, kun skulde udføres om Sommeren, forekommer det mig at være en ganske forunderlig Indvending fra den Side, hvorfra den her er kommen, naar de samme Herrer dog have foreslaaet, at der skulde bevilges ligefremme Gaver fra Statskassen for at hjælpe paa denne Nød. Naar de samme Herrer kunne finde det forunderligt, at Regjeringen er villig til at sætte Arbeider i Gang paa en Aarstid, da de muligen kunne fordyres noget ved Aarstiden — hvilket jeg ikke absolut og ubetinget vil erkjende, men Muligheden erkjender jeg kan være til Stede — naar de sige, at der er Mulighed for, at sige Arbeider kunne falde Staten dyrere paa denne Aarstid end om Sommeren, da er dette Hensyn forbindende over for den Betragtning, som erkjender, at man ved Gaver, hvoraf Staten ikke har nogen Fordel, skulde komme Arbeiderne til Hjælp. Altsaa forekommer det mig, at de Indvendinger, som de Herrer have fremsat, maa kaldes malplacerede overfor denne Lov.